
POOŻENIAĆ SIĘ (3) *vb pf*

sie (3), [si(ę)].

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz ożeniac).

praet [3 sg n poożeniało się]. ♦ 3 pl m pers poożeniali sie (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Wstąpić w związek małżeński (o wielu mężczyznach) (3) : Cefarz rofkazał/ áby nie ćierpiano tych kápłanow/ ktorzy o wieczery páńfkiey ináczey rozumieią niżli kościół Rzymłki vczy. Kápłani ktorzy fie po ożeniáli/ áby im iuż theraz beneficia pobrano *BielKron* 209, 201; [Y V nas do tych czáfow [...] obyczay ieft/ iż ná káždy rok Dżiewki kloc/ á Młodźieńcy kobielą z drożdźami (co fye nie poożeniáli) po rynku/ po vlicach dom od domu włoczą/ fwe niedbálftwo wyświadczáiąc. *MrowStadło* f2v; Pięc grzywien to sprawiły, że mnóstwo schłopiało ubogiej ślachty naszej i w mieściech niemało ich się poożeniało *PismaPolit* 46].*

*Przen (1) : Nie mowi tu Páweł o tych ktorzy iuż Pánu Bogu czyłtość fwoię ślubili y oddáli. Abowiem iuż tákowi fie poożeniáli: iuż oblubieńcowi niebiełkiemu wiárę obiecáli *WujJud* 210.*

Formacje współrdzenne cf ŻENIĆ.

DDJ